

en saadan Bemyndigelse uden videre skulde tilkomme Krigsministeriet. Skjøndt jeg dog troede at finde Grunden til min Mening deri, at der i § 8 udtrykkeligt siges: „forsaauidt Krigsministeriet gjør Brug af den det i Slutningen af § 13 tillagte Bemyndigelse“, saa har jeg maattet antage, at det skulde være en stedse-værende Bemyndigelse til at indkalde disse Heste, naar det fandtes for godt. Naar den høitærede Indenrigsminister har henviist til, at den Betragtning, som man gaar ud fra, er den, at Eiendomsretten over Hesten var Udredens, og at deraf maatte følge, at man maatte spørge ham, om han vilde have Hesten eller ikke, saa skal jeg i saa Henseende atter henvise til Krigsministerens Circulaire, hvori der siges, at de 500 Heste ere faldne af de Militairetaten. Men det er jo dog klart, at disse 500 Heste, som Militairetaten udtrykkeligt har forbeholdt sig Eiendomsretten over, ikke kunne være at henregne til dem, hvilke Lovudkastet skulde komme til at angaae.

Naar den høitagtede Indenrigsminister desuden har udhævet, at efter Forordningen af 1774 skelnedes der ikke mellem 2 Categorier, men kun mellem Maaden, hvorpaa Byrden skulde fordeles, men at Forpligtelsen hvilede lige paa begge Slags Eiendom, men dog tillige har indrømmet, at de nærværende Besiddere maae ved Kjøbet af deres Eiendomme have taget Hensyn til den Byrde, som paahvilede dem til Hestenedning, da forekommer det mig, at der ligger justement Argumentet for min Mening. Det er herved indrømmet, at de nærværende Besiddere og Eiere af Hoved- og Sævegaard have ikke lidt Tab; thi de have givet saa meget mindre for Gaardene; men med Hensyn til Præsterne derimod, som virkelig have betalt de 36 Rbd., er der dog virkelig en ganske anden Betragtning, som maa gjøre sig gjældende. Naar den høitærede Krigsminister har yttret, at der med Hensyn til Militairetaten nu Hayes 10,000 Heste nødvendig ved Armeen, og at ved det Forslag, som er stillet baade med Hensyn til de 1728, som haydes tidligere, og de 1728, som herefter tillige skulle stilles til Militairetatens Disposition, vilde man i Tilfælde af en ud-

brydende Krig kun have omtrent det halve Antal af Heste, da forekommer det mig, at saa er her atter Tale om en Krigsforanstaltning og altsaa ikke egentlig om nogen kortvarig Foranstaltning, men om en Foranstaltning, som skulde vedblive, medmindre man vilde antage, saaledes som den høitærede Krigsminister syntes at hentyde til, at det kun skulde vedblive, indtil den nye Armeorganisation var vedtagen; men saa komme vi jo atter her ind paa det Spørgsmaal: hvorvidt er det henstgtsmaassigt med Hensyn til den nærværende Armeorganisation og med Hensyn til den tilkommende Armeorganisation, at et saadant Antal af Heste holdes? og det er det, som det forekommer mig, at der ikke er nogen tilstrækkelig Dplysning om.

Krarup: Naar det har været sagt, at Nationalheste have været underholdte for en Priis af 12 Rbd. aarlig, da troer jeg, at der i denne Henseende ligger en Feiltagelse eller en Misforstaaelse til Grund; jeg skulde troe, at der derved maatte forstaaes 12 Rbd. foruden de 12 Rbd., som udredes af Amtstuen i Remonte og Underholdningspenge; thi 24 Rbd. er netop den laveste mig bekendte Priis, hvorfor saadanne Heste have været holdte i den Egn, hvor jeg har hjemme; men allerede i Aarene, som gif nærmest før Krigen, var 30 Rbd. den almindelige Priis, som betaltes for Nationalhestes Hold.

Hoff: Jeg vilde netop have gjort den samme Bemærkning, som den sidste ærede Taler. Grunden til, at jeg anførte det, var, at det var anført, at Hestene maatte kunne ansees betalte, og jeg fatter paa ingen Maade, hvorledes det kan siges, at Hesten er betalt, naar Udrederen har maattet erlægge dobbelt saameget som den Godtgjørelse, han fik, for at være fritaget for Hesteholdet. Med Hensyn til den Henviisning som den ærede Ordfører har gjort til Præmierne til Loven, maa jeg vel bede bemærket, at hvad jeg har anført angaaer kun, at naar Udrederen ikke er underrettet om, at Nummeret er vacant, kan jeg heller ikke indsee, at han har oversiddet sin Pligt, at stille en ny Hest.

Indenrigsministeren: Jeg troer dog, at det beroer paa en Misforstaaelse, naar den